

Publicerad 2009-04-20 21:39 av Junitvillingen

En händelse hösten-08

Bland frostglittrande trädgrenar...

Fick ett telefonsamtal
med orden
" du, det gick inte,
han klarade det inte "...
så hör jag gråten forsa fram
som det värsta orkanregn

" Han dog i våra armar "
säger hon stötvis
mellan de ångestfyllda
gråtattackerna

Sonen 26 år, som levt
" på övertid "
blev felbehandlad av vårdpersonal
fick för mycket medicin

Förgiftad av för höga doser
började den svåra kampen
som både han
föräldrar och syskon
precis förlorat

Hans kamp för att
överhuvudtaget kunna andas
slutade bland
apparater och vita, kala väggar
på länets modernaste
lasarett

Hur ska min vän
med familj känna det
när jag, som bara står bredvid,
gråter förtvivlans gråt
och förbannar
felmedicineringen?

Ett sorgeskimmer
har sänkt sig
över det vackra, färgsprakande
höstlandskapet

Bland frostglittrande
trädgrenar
rinner mina salta tårar
och plötsligt blir livet
sig aldrig mer
likt igen

~~(mina underbara vänner, jag finns här för er - alltid!)~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Junitvillingen med Poeter.se id #27818 innehar upphovsrätten